

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-720-517(30)/16/17/AK/TN

Warszawa, 10.03.2017

DECYZJA nr DNR-1/24/2017

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.) w związku z art. 64 ust. 2, art. 55 oraz art. 60 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego na wniosek przedsiębiorcy Rafała Lisa prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Rafał Lis „PETTINO” w Barcinie w sprawie rozłożenia na raty kary pieniężnej nałożonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/117/2016 z 6 października 2016 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umarza postępowanie administracyjne w całości jako bezprzedmiotowe.

Uzasadnienie

Pismem z 15 lutego 2017 r. przedsiębiorca Rafał Lis prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Rafał Lis „PETTINO” w Barcinie (dalej jako „strona postępowania”) złożył wniosek o rozłożenie na raty kary pieniężnej nałożonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK”) nr DNR-1/117/2016 z 6 października 2016 r.

We wskazanej decyzji administracyjnej Prezes UOKiK uznał, że strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez sukienkę dziewczęcą PETTINO basic Art. 331677 (dalej jako „sukienka”) i na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 roku o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, umorzył w tym zakresie postępowanie

administracyjne. Ponadto, na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania karę pieniężną w wysokości 6 000 zł.

W pismach z 27 października 2016 r. strona postępowania zwróciła się o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej ww. decyzją poprzez uchylenie albo obniżenie nałożonej kary pieniężnej.

Decyzją nr DNR-1/1/2017 z 3 stycznia 2017 r. Prezes UOKiK utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję w zakresie nałożonej kary pieniężnej. Prezes UOKiK uznał, że rozstrzygnięcie zawarte w decyzji nr DNR-1/117/2016 z 6 października 2016 r. było prawidłowe i brak jest podstaw do jego uchylenia.

W piśmie z 15 lutego 2017 r. strona postępowania wniosła o rozłożenie na raty kary pieniężnej, uzasadniając to swoją trudną sytuacją finansową.

Pismem z 23 lutego 2017 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Należności z tytułu kar pieniężnych, wynikających z przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – w tym nakładane na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – mieszczą się w kategorii środków publicznych stanowiących niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym, których katalog został określony w art. 60 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o finansach publicznych”. Zgodnie z art. 60 pkt 7 ustawy o finansach publicznych, środkami publicznymi stanowiącymi niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym są m.in. dochody pobierane przez państwowe i samorządowe jednostki budżetowe na podstawie odrębnych ustaw.

Podstawę prawną udzielania ulg w spłacie niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publicznoprawnym na wniosek zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą stanowi art. 64 ust. 2 ustawy o finansach publicznych. Ulgi te są określone w art. 55 wskazanej ustawy i zalicza się do nich umarzanie należności publicznoprawnych w całości albo w części, odroczenie ich spłaty oraz rozkładanie na raty.

W świetle art. 64 ust. 2 ustawy o finansach publicznych właściwy organ, na wniosek zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą, może udzielić ulg w spłacie zobowiązań wyłącznie z tytułu należności, o których mowa w art. 60 pkt 1-6 ustawy. Przepisy art. 64 ust. 2 ustawy o finansach publicznych nie przewidują możliwości udzielenia ulgi w spłacie zobowiązanemu prowadzącemu działalność gospodarczą należności, o których mowa w art. 60 pkt 7 ustawy, tj. dochodów pobieranych przez państwowe i samorządowe jednostki budżetowe na podstawie odrębnych ustaw. Kary pieniężne nakładane na przedsiębiorców przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów są tego rodzaju dochodami.

Mając na uwadze powyższe uregulowania ustawowe stwierdzić należy, że przepisy ustawy o finansach publicznych nie przewidują możliwości udzielania ulg w spłacie kar pieniężnych nakładanych przez Prezesa UOKiK na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.) w przypadku, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

Przesłanką umorzenia postępowania na podstawie ww. przepisu jest bezprzedmiotowość postępowania „z jakiegokolwiek przyczyny”, czyli z każdej przyczyny powodującej brak jednego z elementów materialnego stosunku prawnego w odniesieniu do jego strony podmiotowej lub przedmiotowej (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 października 2014 r., sygn. akt II GSK 256/13). W piśmiennictwie dzieli się przyczyny bezprzedmiotowości postępowania administracyjnego na podmiotowe i przedmiotowe, te ostatnie zaś na spowodowane „faktami naturalnymi” lub zdarzeniami prawnymi. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 24 września 2015 r., sygn. akt II OSK 187/14, *„bezprzedmiotowość postępowania zachodzi wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy.”*.

W niniejszej sprawie zachodzi przesłanka bezprzedmiotowości postępowania z przyczyn przedmiotowych spowodowanych zdarzeniami prawnymi. Istnieje bowiem ustawowy zakaz udzielania ulg przedsiębiorcom w spłacie zobowiązań wynikających z innych należności niż te określone w art. 60 pkt 1-6 ustawy o finansach publicznych. Zakaz ten formułuje powołany wcześniej art. 64 ust. 2 tej samej ustawy.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK nie ma możliwości merytorycznego rozstrzygnięcia wniosku strony postępowania i oceny wskazanych okoliczności, które w jego ocenie uzasadniają rozłożenie na raty kary pieniężnej nałożonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/117/2016 z 6 października 2016 r.

Powyższe stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego z uwagi na brak podstaw do udzielenia ulgi w zgłoszonym zobowiązaniu.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2017 r. poz. 229) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak